

KARJALAINEN

Sunnuntaina 29. heinäkuuta 2001

“Vastuu on katsojalla!”

Johanna Alpia
Joensuu

Turkulainen **Ismo Jokiaho** ei halua välittää abstrakteilla öljyvärimalauksillaan tiettyä tarinaa. Hän jättää vastuun täysin katsojan harteille, ja se on poikanut monenmoisia huomioita.

- Näyttelyn pystyttäjät löysivät töistäni useita piilokuvia, jopa haamuja. En ole niitä sinne tarkoituksella kätkenyt, mutta on hienoa, että katsojat tekevät omia havaintojaan, taiteilija Ismo Jokiaho sanoo.

- Jos haluaisin kertoa valmiita tarinoita, silloin pitäisi ryhtyä kirjailijaksi. Taulut ovat tauluja, eivätkä mitään elämää suurempaa.

Jokiaholla on takanaan useita yhteis- ja yksityisnäyttelyitä. Hän ei ole kuitenkaan aina haaveillut taiteilijan ammatista.

- Nuorempana maalaaminen ei olisi voinut vähempää kiinnostaa. Ylioppilaskirjoitusten jälkeen kiersin Eurooppaa, ja kävin useissa museoissa. Löysin saksalaisten uusekspressionistien teokset, ja olin puulla päähän lyöty - sen jälkeen taide alkoi sykehdyttää.

Teorioista apua taiteilijallekin

Ahjon *Frequency Modulation* on Ismo Jokiahon toinen yksityisnäyttely tänä vuonna. Loppuvuodesta hänen töitään on vielä näytteillä Vantaalla.

- Tämä on päänäyttelyni, sillä tila on aivan mahtava. Kun opiskelin Joensuussa, tässä salissa toimi tanssikoulu. En ollut ajatellut näyttelyn pitämistä Joensuussa, mutta kuullessani tästä tilaisuudesta, innostuin heti.

Jokiaho on opiskellut Joensuun yliopiston humanistisessa tiedekunnassa muun muassa kulttuurintutkimusta ja taiteensosiologiaa. Antavatko teoriat mitään taiteilijalle?

- Kyllä teorioista on hyötyä, vaikka ne ovat kaukana itse taidenautinnon kokemisesta. Olen kiitollinen esimerkiksi professori **Erkki Seväselle**, joka kertoi luennoillaan, miten taidemaailma toimii. Niiden tietojen avulla olen välttynyt monilta hämmennyksiltä.

- Lähdin Joensuusta viitisen vuotta sitten, ja olen maalannut kaikki esillä olevat teokset sen viiden vuoden aikana. Oli mielenkiintoista palata tänne aikaansaannosteni kanssa.

Keltaista kivitalon seinää

Joensuun taidekeskus Ahjossa esillä olevat teokset ovat lyyris-abstraktista tuotantoa vuosilta 1997-2001.

Abstraktisuudesta huolimatta joitakin teoksia voi pitää varsin kuvaavina. Esimerkiksi kolme keltaista maalausta muistuttavat vanhan kivitalon seinää. Taiteilija vahvistaa havain-

non oikeaksi.

- Siinä on dokumenttia vanhasta Turusta, sillä vanhan suurtorin laidalla olevien talojen seinät halkeilivat, ja ne näyttivät samantapaisilta kuin maalaukseni. Nyt seinät on tosin korjattu.

Näyttelyn pääosan vie värimaailma ja niiden muodostama tunnelma. Värimassojen vaihtuessa tarkkaavainen katsoja löytää pian useimmista töistä piilokuvia.

- Useimmat ihmiset pyrkivät katsoessaan löytämään työstä jotain tuttua, joten siksi abstrakteista töissä nähdään usein hahmoja. Edellisessä näyttelyssä en nimennyt töitani, vaan annoin ihmisten kirjoittaa tietokoneelle ehdotuksia. Oli kiinnostavaa saada tietää, miten he havaitsivat.

Aiemmin Jokiaho on maalannut figuureja. Tällä hetkellä hän kokee abstraktismin omaksi alakseen. Ideat saattavat tulla vaikka kahden lapsen suusta.

- Lapset ovat mainioita ateljeekritikoita. Kun he tulevat työhuoneeseeni, kysyn joskus neuvoja ja olen niitä saanutkin. Esimerkiksi Infinity-maalauksen tekeminen lähti liikkeelle lapseni tokaisusta, hän hymyilee.

Ismo Jokiahon näyttely "Frequency Modulation" Joensuun taidekeskus Ahjossa 15. elokuuta saakka.